Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

26. ledna 2017 [1]

„Kasační opravný prostředek — Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) — Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií — Nařízení (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 — Opatření na podporu rozvoje venkova — Oblasti s přírodním znevýhodněním — Kontroly na místě — Koeficient hustoty stáda — Počítání zvířat“

Ve věci C-373/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 15. července 2015,

Francouzská republika, zastoupená původně F. Alabrunem, G. de Berguesem, D. Colasem a C. Candat, poté G. de Berguesem, D. Colasem, F. Fizem a A. Daly, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná:

Španělským královstvím, zastoupeným M. A. Sampol Pucurullem, jako zmocněncem,

vedlejším účastníkem řízení v prvním stupni,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená D. Bianchim a G. von Rintelenem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, J. Malenovský a M. Safjan, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

1 — Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Francouzská republika domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 30. dubna 2015, Francie v. Komise (T-259/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:250), kterým Tribunál zamítl její žalobu na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise 2013/123/EU, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2013, L 67, s. 20, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení (ES) č. 1698/2005

2 Článek 4 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2005, L 277, s. 1) stanoví:

„Podpora pro rozvoj venkova přispívá k dosažení těchto cílů:

[…]

b) zlepšování životního prostředí a krajiny podporou hospodaření s půdou.“

3 V hlavě IV nařízení č. 1698/2005, nadepsané „Podpora rozvoje venkova“, se nachází kapitola I, nadepsaná „Osy“, která v každém ze čtyř oddílů, které ji tvoří, stanoví různé oblasti intervence a opatření, která je možné přijmout. Oddíl 2 této kapitoly I, nadepsaný „Osa 2 Zlepšování životního prostředí a krajiny“, obsahuje mimo jiné článek 36, který ve svém písm. a) bodech i) a ii) stanoví:

„Podpora podle tohoto oddílu se vztahuje na:

a) opatření zaměřená na udržitelné využívání zemědělské půdy prostřednictvím:
   i) plateb za přírodní znevýhodnění poskytovaných zemědělcům v horských oblastech,
   ii) plateb zemědělcům ve znevýhodněných oblastech jiných než horských.“

4 Článek 37 odst. 1 a 2 nařízení č. 1698/2005 zní následovně:

„1. Platby podle čl. 36 písm. a) bodů i) a ii) se poskytují ročně na hektar zemědělsky využité plochy ve smyslu rozhodnutí Komise 2000/115/ES ze dne 24. listopadu 1999 o definicích ukazatelů, seznamu zemědělských produktů, výjimkách z definic a o regionech a okrscích, pokud jde o zjišťování o struktuře zemědělských podniků [(Úř. věst. 2000, L 38, s. 1; Zvl. vyd. 03/28, s. 241)].

Tyto platby by měly být náhradou za dodatečné náklady a ušlé příjmy, které zemědělcům vznikají v souvislosti se znevýhodněním dotyčné oblasti z hlediska zemědělské výroby.

2. Platby se poskytují zemědělcům, kteří se zaváží provozovat zemědělskou činnost v oblastech určených podle čl. 50 odst. 2 a 3 po dobu alespoň pěti let od první platby.“

5 Článek 71 nařízení č. 1698/2005, nadepsaný „Způsobilost výdajů“, ve svém odstavci 2 stanoví:

„Výdaje jsou způsobilé pro příspěvek z EZFRV pouze tehdy, pokud byly vynaloženy na operace, o nichž rozhodl řídící orgán daného programu nebo o nichž bylo rozhodnuto z jeho pověření, v souladu s výběrovými kritérii stanovenými příslušným subjektem.“

Nařízení (ES) č. 1975/2006

6 Článek 5 nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova (Úř. věst. 2006, L 368, s. 74), nadepsaný „Obecné zásady kontroly“, ve svých odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení tohoto nařízení, zajistí členské státy, aby veškerá kritéria způsobilosti stanovená [unijními] právními předpisy […] nebo vnitrostátními právními předpisy či programy rozvoje venkova mohla být kontrolována podle soustavy ověřitelných ukazatelů, které budou určeny členskými státy.

2. Kontroly prováděné na místě podle článků 12, 20 a 27 a další kontroly podle [unijních] pravidel […] pro zemědělské subvence by měly být podle možností prováděny ve stejnou dobu.“

7 Z článků 6 až 8 nařízení č. 1975/2006 vyplývá, že hlava I tohoto nařízení se použije na podporu poskytovanou v souladu s článkem 36 nařízení č. 1698/2005, přičemž podpora založená na velikosti vykázané plochy se nazývá „opatření týkající se plochy“. Tyto články dále stanoví, že některá ustanovení nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. 2004, L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243), ve znění nařízení Komise (ES) č. 972/2007 ze dne 20. srpna 2007 (Úř. věst. 2007, L 216, s. 3) (dále jen „nařízení č. 796/2004“) se pro účely uvedené hlavy I použijí obdobně.

8 Článek 10 odst. 1 až 4 nařízení č. 1975/2006 stanoví:

„1. Kontroly žádostí o podporu a následných žádostí o platbu se provádějí způsobem, který zajistí účinné ověření dodržení podmínek pro poskytování podpor.

2. Členské státy určí vhodné metody a prostředky pro ověřování podmínek poskytování podpory pro každé opatření podpory.

3. Členské státy využijí integrovaný administrativní a kontrolní systém […]

4. Ověřování kritérií způsobilosti sestává ze správních kontrol a kontrol na místě.“

9 Článek 12 tohoto nařízení, nadepsaný „Kontroly na místě“, ve svém odstavci 2 stanoví:

„Ustanovení čl. 26 odst. 3 a 4 nařízení (ES) č. 796/2004 se použijí na kontroly na místě stanovené v tomto článku.“

10 Podle článku 14 uvedeného nařízení, nadepsaného „Obecné zásady pro kontroly na místě“:

„1. Kontroly na místě se provádějí po celý rok na základě analýzy rizik představovaných různými závazky v rámci každého opatření rozvoje venkova.

2. Předmětem kontroly na místě jsou veškeré závazky a povinnosti příjemce, které lze v době návštěvy zkontrolovat.“

11 Článek 15 nařízení č. 1975/2006, nadepsaný „Předmět kontrol na místě a určení ploch“, ve svých odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. S ohledem na kontroly opatření týkajících se plochy se kontroly na místě provádějí v souladu s články 29, 30 a 32 nařízení (ES) č. 796/2004.

[…]

3. S ohledem na kontroly opatření týkajících se zvířat se kontroly na místě provádějí v souladu s článkem 35 nařízení (ES) č. 796/2004.“

Nařízení č. 796/2004

12 Část II nařízení č. 796/2004, která se týká integrovaného administrativního a kontrolního systému, obsahuje hlavu III týkající se kontrol. Kapitola II této hlavy, nadepsaná „Kontroly ohledně kritérií způsobilosti“, obsahuje oddíl II, který se týká kontrol na místě. Tento oddíl je rozdělen na několik pododdílů, mezi něž patří zejména pododdíl I, nadepsaný „Společná ustanovení“, obsahující články 25 až 28 tohoto nařízení, pododdíl II, nadepsaný „Kontroly na místě u jednotných žádostí v rámci režimů podpory na ‚plochu‘ “, obsahující články 29 až 33 uvedeného nařízení, a pododdíl III, nadepsaný „Kontroly na místě u žádostí o podporu na ‚zvířata‘ “, obsahující články 34 až 39 tohoto nařízení.

13 Články 29, 30 a 32 nařízení č. 796/2004 použitelné na podpory určené na rozvoj životního prostředí a krajiny podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 stanoví způsoby provádění kontrol na místě a určení ploch pro opatření týkající se plochy.

14 Článek 35 nařízení č. 796/2004 stanoví:

„1. Kontroly na místě zahrnují všechna hospodářská zvířata, pro která byly podány žádosti o podporu v rámci režimů podpory podléhajících kontrole, a v případě kontrol režimů podpory skotu také skot, pro který nebyly podány žádosti.

2. Kontroly na místě zahrnují zejména:

a) ověření, zda počet zvířat přítomných v hospodářství, pro která byly podány žádosti o podporu, a počet kusů skotu, pro který nebyly podány žádosti o podporu, odpovídají počtu zvířat zapsaných v evidencích, a pokud jde o skot, počtu zvířat nahlášených do počítačové databáze skotu;

[…]“

Nařízení (ES) č. 885/2006

15 Článek 11 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. 2006, L 171, s. 90), stanoví:

„Členský stát uvědomí Komisi o nápravných opatřeních, která přijal za účelem zajištění souladu s předpisy Společenství, a o datu účinnosti jejich provedení.

Po posouzení zpráv vypracovaných smírčím orgánem v souladu s kapitolou 3 tohoto nařízení Komise v případě potřeby přijme jedno nebo více rozhodnutí podle článku 31 nařízení [Rady] (ES) č. 1290/2005 [ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005, L 209, s. 1)], s cílem vyloučit z financování Společenství výdaje, které nejsou v souladu předpisy Společenství, dokud členský stát účinně neprovede nápravná opatření.

Při hodnocení výdajů, které mají být vyloučeny z financování Společenství, může vzít Komise v úvahu libovolné informace sdělené členským státem po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2, pokud je to nezbytné pro lepší odhad finanční škody vzniklé rozpočtu Společenství za předpokladu, že pozdní předání informací lze zdůvodnit výjimečnými okolnostmi."

Francouzské právo

16 Oběžník DGPAAT/SDEA/C2008-3016 ze dne 5. září 2008 stanoví regulační podmínky kompenzačních náhrad za přírodní znevýhodnění (dále jen „KNPZ") za rok 2008 (dále jen „oběžník KNPZ").

17 Bod 7.2 tohoto oběžníku, nadepsaný „Kontroly na místě", stanoví, že tyto kontroly zahrnují tři části, přičemž první se týká existence plochy, která byla předmětem žádosti o podporu KNPZ, druhá se týká závazků příjemce podpory, jež se netýkají plochy, a třetí se týká hlášení prostřednictvím internetu. V rámci kontroly na místě jiných závazků než těch, které se týkají plochy, tento bod 7.2 upřesňuje, že je nutno provést zejména počítání zvířat. Podle integrovaného administrativního a kontrolního systému se skot kontroluje v rámci podpory týkající se zvířat a ne zvlášť pro účely KNPZ. Ovce použité pro výpočet zatížení jsou ty, které byly nahlášeny pro účely získání prémie na bahnice v žádosti o tuto prémii podané v roce předložení spisu KNPZ. Pokud jde o nové žadatele, použité ovce se kontrolují spočítáním zvířat v den kontroly.

Skutečnosti předcházející sporu

18 Skutečnosti předcházející sporu a obsah sporného rozhodnutí jsou popsány v bodech 24 až 39 napadeného rozsudku. Pro potřeby tohoto řízení je možné je shrnout následujícím způsobem.

19 Na základě čl. 36 písm. a) bodů i) a ii) nařízení č. 1698/2005 přijaly francouzské orgány program rozvoje francouzského venkova na období let 2007 až 2013, který stanoví mimo jiné poskytování KNPZ zemědělcům usazeným v oblastech s přírodním znevýhodněním. Tento program byl schválen rozhodnutím Komise C (2007) 3446 final ze dne 19. července 2007. Stanoví, že vyplacení náhrad za krmné plochy zemědělcům usazeným v oblastech s přírodním znevýhodněním je podmíněno dodržením kritéria zatížení těmito zemědělci. Toto kritérium, vyjádřené ve velkých dobytčích jednotkách na hektar (dále jen „VDJ"), umožňuje stanovit rámec pro hustotu stáda přítomného na krmných plochách za účelem vyhnout se jevu nadměrného nebo nedostatečného spásání. Zatížení je definováno na úrovni departmentů a jeho hranice jsou stanoveny pro danou oblast nebo podoblast.

20 Na základě kontroly výdajů provedené ve Francii z titulu opatření na rozvoj venkova Komise sporným rozhodnutím vyloučila z unijního financování některé výdaje deklarované tímto členským státem, zejména z důvodu existence nedostatků týkajících se kontrol na místě v souvislosti s částkami ve výši 21 056 869,75 eura a 7 898 813,60 eura, přičemž se domnívala, že šlo o pochybení při klíčové kontrole, pro kterou byla stanovena paušální oprava ve výši 5 %.

21 Ze správního řízení jako celku vyplývá, že Komise založila finanční opravu uplatněnou na výdaje uskutečněné z titulu opatření na rozvoj venkova na skutečnosti, že audit, který její útvary provedly, odhalil nedostatky týkající se kontroly hustoty stáda, která se rovněž označuje jako „míra zatížení",

v „odvětvích“ skotu a ovcí, která měla být ověřena na místě. Útvary Komise však konstatovaly, že míra zatížení nebyla při kontrolách na místě ověřena, což představuje porušení čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1975/2006.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. května 2013 podala Francouzská republika žalobu znějící na částečné zrušení sporného rozhodnutí.

23 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 30. října 2013 předložilo Španělské království návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Francouzské republiky. Usnesením ze dne 2. prosince 2013 předseda devátého senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl.

24 Francouzská republika uvedla na podporu své žaloby tři žalobní důvody. První žalobní důvod vycházel z porušení čl. 10 odst. 2 a 4, jakož i čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1975/2006. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1082/2003 ze dne 23. června 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o minimální kontroly v rámci systému identifikace a evidence skotu (Úř. věst. 2003, L 156, s. 9; Zvl. vyd. 03/39, s. 135), a čl. 26 odst. 2 písm. b) nařízení č. 796/2004. Konečně třetí žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházel z toho, že Komise protiprávně rozšířila uplatnění paušální opravy na podniky s chovem ovcí, pro něž nelze žádat o prémie na bahnice, a na podniky chovající skot kontrolované v rámci identifikace skotu či prémií na skot.

25 V bodech 59 až 63 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že obě části prvního žalobního důvodu je třeba přezkoumat společně, neboť cílem obou je, aby Tribunál konstatoval, že Komise porušila čl. 10 odst. 2 a 4, jakož i čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1975/2006. Za tímto účelem Tribunál přezkoumal, zda tato ustanovení ukládají Francouzské republice povinnost provést počítání zvířat při kontrolách na místě, nebo zda administrativní kontroly provedené na základě databáze, která byla vytvořena na základě kontrol provedených na místě, představují adekvátní metodu a prostředek pro uvěření podmínek poskytnutí podpory.

26 Tribunál měl v bodech 64 až 69 napadeného rozsudku za to, že z článků 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 výslovně nevyplývá, že členské státy mají při kontrolách na místě povinnost provést počítání zvířat. Zastával však názor, že podle těchto článků a článku 35 nařízení č. 796/2004, které stanoví kontroly na místě, disponují členské státy omezeným prostorem pro uvážení, pokud jde o vhodné metody a prostředky pro ověření podmínek poskytnutí podpory.

27 Ve svém odůvodnění dále v bodě 70 uvedeného rozsudku zdůraznil, že žádné ustanovení nařízení č. 1975/2006 nelze vykládat v tom smyslu, že v případě, že administrativní kontroly byly provedeny za použití informací získaných z důvěryhodných databází, nejsou vnitrostátní orgány při kontrole na místě povinny provést počítání zvířat. Podle Tribunálu by takovýto výklad byl v rozporu s účelem kontrol na místě, který podle čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a článku 35 nařízení č. 796/2004 spočívá zejména v ověření správnosti informací obsažených v databázích vytvořených členskými státy.

28 Tribunál v důsledku toho v bodě 71 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise správně domnívala, že články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 stanoví povinnost provést při kontrolách na místě prováděných podle čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a článku 35 nařízení č. 796/2004 počítání zvířat.

29 Dále v bodech 73 až 82 napadeného rozsudku odmítl argumenty Francouzské republiky vycházející ze souladu kontrol provedených vnitrostátními orgány s ustanoveními nařízení č. 1975/2006.

30 V bodech 73 až 76 uvedeného rozsudku tak Tribunál odmítl argument vycházející z toho, že existence kontrol na místě prováděných za účelem vytvoření databáze osvobozovala francouzské orgány od provedení dalších kontrol na místě na základě článku 12 a násl. nařízení č. 1975/2006. Podle Tribunálu nebyly v tomto ohledu argumenty Francouzské republiky vycházející z důvěryhodnosti vnitrostátní databáze relevantní. Tribunál měl na straně jedné za to, že administrativní a kontrolní pravidla stanovená tímto nařízením představují zvláštní opatření v těchto oblastech. Na straně druhé zastával názor, že ověření prováděná za účelem vytvoření této databáze nelze považovat za kontroly na místě ve smyslu uvedeného nařízení, neboť tato ověření nebyla určena k posouzení zvláštních podmínek opatření na podporu rozvoje venkova, nýbrž ke kontrole všech zvířat podniku, pro která byla stanovena identifikace skotu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. 2000, L 204, s. 1; Zvl. vyd. 03/30, s. 248).

31 V bodě 81 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argument, podle něhož je výklad Komise v rozporu s kontinuální povahou kritéria míry zatížení. Podle Tribunálu sice musí být požadovaný počet VDJ v podniku přítomen během celého referenčního roku, nevyplývá z toho však, že kontroly na místě stanovené nařízením č. 1975/2006 nemusí být provedeny. Tribunál vysvětlil, že účelem těchto kontrol je ověřit, že informace obsažené v databázích sloužících k provedení administrativních kontrol jsou správné a že jsou tyto databáze přesné. V bodě 82 uvedeného rozsudku tak uvedl, že počítání zvířat při kontrolách na místě umožňuje provést ověření požadovaná na základě nařízení č. 1975/2006 a ujistit se o správnosti databází pro výpočet míry zatížení, přestože neumožňuje zohlednit parametr týkající se doby přítomnosti zvířat v podniku ani přesně zohlednit parametr týkající se stáří skotu.

32 V bodech 84 až 89 napadeného rozsudku Tribunál zamítl druhý žalobní důvod.

33 V bodech 92 až 110 napadeného rozsudku Tribunál vyhověl první části třetího žalobního důvodu, podle níž uplatnění paušální opravy na ovce, u nichž nelze žádat o prémie na ovce, je neopodstatněné v rozsahu, v němž se údajné nedostatky systému kontroly na místě týkaly jen ovcí, které byly předmětem žádosti o prémii na ovce.

34 V bodech 111 až 114 napadeného rozsudku Tribunál zamítl druhou část třetího žalobního důvodu.

35 V důsledku toho Tribunál částečně zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž uplatnilo finanční opravu v souvislosti s opatřeními na podporu rozvoje venkova, pokud jde o ovce, které nebyly předmětem žádosti o prémii na ovce za finanční roky 2008 a 2009, a ve zbývající části žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

36 Francouzská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl první důvod pro zrušení směřující proti spornému rozhodnutí;

— vydal konečné rozhodnutí ve věci tak, že zruší sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž vylučuje některé výdaje vynaložené Francouzskou republikou na osu 2 programu rozvoje francouzského venkova za finanční roky 2008 a 2009, nebo aby věc vrátil k rozhodnutí Tribunálu a

— rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

37 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— odmítl kasační opravný prostředek jako z části nepřípustný nebo ho přinejmenším zamítl jako neopodstatněný a

— uložil Francouzské republice náhradu nákladů tohoto řízení.

38 Španělské království navrhuje, aby Soudní dvůr kasačnímu opravnému prostředku vyhověl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

39 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Francouzská republika tři důvody.

40 Zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že bez návrhu nepřihlédl k tomu, že se Komise dopustila porušení podstatných formálních náležitostí tím, že sporné rozhodnutí nepřijala v přiměřené lhůtě. Zadruhé a podpůrně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zastával názor, že Komise neporušila články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 tím, že uložila povinnost provést při kontrolách na místě počítání zvířat. Zatřetí tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zastával názor, že ověření na místě prováděná v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo prémiemi na ovce nepředstavovala kontroly na místě ve smyslu nařízení č. 1975/2006.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

41 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku Francouzská republika, podporovaná Španělským královstvím, tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že bez návrhu nepřihlédl k tomu, že se Komise dopustila porušení podstatných formálních náležitostí tím, že podle Francouzské republiky nepřijala sporné rozhodnutí v přiměřené lhůtě. V této souvislosti připomíná, že Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), již rozhodl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise nebyla povinna dodržet žádnou lhůtu stanovenou právním předpisem pro přijetí rozhodnutí o finanční opravě. Francouzská republika má za to, že umožnit Komisi přijímat takováto rozhodnutí mimo jakékoli lhůty by bylo v rozporu nejen s obecnou zásadou řádné správy, ale i se zásadou loajální spolupráce mezi účastníky řízení, neboť členské státy jsou povinny dodržovat striktní lhůty.

42 Francouzská republika zastává názor, že čl. 11 odst. 3 nařízení č. 885/2006 nutně ukládá Komisi povinnost rozhodnout v přiměřené lhůtě po vypracování zprávy smírčího orgánu.

43 Má za to, že aby dodržela přiměřenou lhůtu, měla by Komise přijmout rozhodnutí o schválení ve lhůtě maximálně šesti měsíců od ukončení smírčího řízení.

44 Komise argumentaci Francouzské republiky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

45 Francouzská republika se při konstatování, že Tribunál měl bez návrhu přihlédnout k porušení podstatných formálních náležitostí, protože Komise nepřijala sporné rozhodnutí v přiměřené lhůtě, odvolává zejména na rozsudek ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise (C-192/13 P, EU:C:2014:2156).

46 Je sice pravda, že podle judikatury Soudního dvora nedodržení procesních pravidel týkajících se přijímání aktu zasahujícího do právního postavení, jako je skutečnost, že Komise nepřijala rozhodnutí ve lhůtě stanovené unijním normotvůrcem, představuje porušení podstatných formálních náležitostí a unijnímu soudu přísluší, aby se jím zabýval i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. září 2014, Španělsko v. Komise, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 103, jakož i ze dne 24. června 2015, Německo v. Komise, C-549/12 P a C-54/13 P, EU:C:2015:412, bod 92).

47 Je však třeba konstatovat, že v projednávaném případě unijní právní úprava týkající se schválení souladu zemědělských fondů, zejména čl. 11 odst. 3 nařízení č. 885/2006, nestanoví lhůtu, v níž Komise musí přijmout rozhodnutí o ukončení postupu schvalování účetní závěrky, a proto se judikatura citovaná v bodě 45 tohoto rozsudku nemůže použít.

48 Z toho vyplývá, že v projednávaném případě Tribunálu nepřísluší, aby se i bez návrhu zabýval důvodem vycházejícím z porušení podstatných formálních náležitostí.

49 První důvod kasačního opravného prostředku je proto nutno zamítnout.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

50 Druhým důvodem kasačního opravného prostředku Francouzská republika tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zastával názor, že Komise neporušila články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 tím, že uložila povinnost provést při kontrolách na místě počítání zvířat.

51 Zaprvé má za to, že Tribunál zkreslil její argumentaci, když vycházel z toho, že tvrdila, že články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 neukládají povinnost provést kontroly na místě, zatímco zastávala názor, že tato ustanovení neukládají povinnost provést při těchto kontrolách počítání zvířat. Uvádí, že oběžník KNPZ stanoví, že francouzské orgány provádějí kontroly na místě a že Komise v rámci postupu schvalování účetních závěrek nezpochybnila, že takovéto kontroly byly provedeny. Kromě toho tvrdí, že na rozdíl od konstatování uvedeného v bodě 62 napadeného rozsudku neuvedla, že komplexní povaha administrativních kontrol činí počítání zvířat na místě nadbytečným.

52 Zadruhé Francouzská republika tvrdí, že v bodech 65 až 71 napadeného rozsudku se Tribunál dopustil několika nesprávných právních posouzení. Nejprve zkreslil obsah sporného rozhodnutí tím, že odůvodnění Komise nahradil svým vlastním odůvodněním. Z tohoto rozhodnutí nevyplývá, že by se Komise domnívala, že podmínky kontroly prováděné francouzskými orgány jsou upraveny v čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a článkem 35 nařízení č. 796/2004. Dále Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a článek 35 nařízení č. 796/2004 tím, že vycházel z toho, že systém kontroly na základě KNPZ musí splňovat podmínky kontroly stanovené v těchto ustanoveních, která se vztahují na kontroly opatření týkajících se zvířat, a ne na kontroly opatření týkajících se plochy. Článek 37 odst. 1 nařízení č. 1698/2005 a příloha tohoto nařízení však stanoví, že KNPZ jsou opatřeními týkajícími se plochy ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1975/2006.

53 V důsledku toho povinnost provést počítání zvířat při kontrolách na místě za účelem ověření kritéria hustoty stáda nemůže vyplývat z čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a z článku 35 nařízení č. 796/2004.

54 Zatřetí Francouzská republika tvrdí, že v bodech 66 a 69 až 71 napadeného rozsudku Tribunál neodpověděl právně dostačujícím způsobem, když rozhodl, že provedení administrativních kontrol na základě důvěryhodných databází nezbavovalo členské státy jejich povinnosti provést kontroly na místě a zejména jejich povinnosti provést při těchto kontrolách počítání zvířat za účelem ověření kritéria hustoty stáda. Podle Francouzské republiky čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1975/2006, o který se opírá

sporné rozhodnutí a který Tribunál nepřezkoumal, stanoví, že předmětem kontroly na místě jsou veškeré závazky, které lze v době návštěvy zkontrolovat. Počítání zvířat během návštěvy však neumožňuje ověřit dodržování tohoto kritéria, které se vyjadřuje ve VDJ a závisí na věku zvířat a stanoví dodržování průměrných hranic za rok.

55 Francouzská republika tvrdí, že legalita sporného rozhodnutí závisí dále na otázce, zda francouzské orgány porušily čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1975/2006, který stanoví, že členské státy určí vhodné metody a prostředky pro ověřování podmínek poskytování podpory pro každé opatření podpory. Databáze použitá pro výpočet míry zatížení poskytuje dostatečné záruky důvěryhodnosti pro to, aby bylo možné vyvodit závěr, že použití údajů, které jsou v ní uvedeny, představuje vhodný prostředek pro ověření podmínek poskytnutí KNPZ. V důsledku toho měl Tribunál vycházet z toho, že ve smyslu uvedeného čl. 10 odst. 2 tyto způsoby kontroly umožňují vhodným způsobem zajistit ověření podmínek poskytnutí KNPZ, přičemž kritérium zatížení navíc není závazkem, který by bylo možné zkontrolovat spočítáním zvířat v době návštěvy.

56 Komise argumentaci Francouzské republiky zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

57 Úvodem je třeba konstatovat, že Francouzská republika v podstatě zpochybňuje existenci povinnosti počítat zvířata během kontrol KNPZ na místě. Jak však vyplývá z bodů 27 a 28 tohoto rozsudku, Tribunál vycházel z toho, že takováto povinnost vyplývá zejména z použití čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006 a článku 35 nařízení č. 796/2004, přičemž část argumentace Francouzské republiky směřovala zvlášť proti tomuto odůvodnění napadeného rozsudku.

58 Zaprvé je třeba připomenout, že v bodech 59 až 82 napadeného rozsudku Tribunál přezkoumal společně obě části prvního důvodu žaloby na neplatnost s cílem určit, zda ustanovení nařízení č. 1975/2006, konkrétně článek 10 a násl. tohoto nařízení, ukládaly povinnost provést při kontrolách na místě počítání zvířat.

59 Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku uvedl, že „články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 výslovně nestanoví povinnost provést při kontrolách na místě počítání zvířat“. Naproti tomu v bodech 65 až 67 uvedeného rozsudku konstatoval, že tyto články a článek 35 nařízení č. 796/2004 omezují prostor členských států pro uvážení, pokud jde o metody a prostředky kontroly na místě týkající se podmínek, které musí splnit příjemci podpory, jakož i způsoby jejího provedení.

60 Tribunál v bodě 70 napadeného rozsudku vycházel z toho, že žádné ustanovení nařízení č. 1975/2006 nemůže být vykládáno v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátním orgánům neprovést v určitých případech při kontrolách na místě počítání zvířat. Povinnost spočítat zvířata vyplývá z toho, že se na kontrolu KNPZ použijí ustanovení článku 35 nařízení č. 796/2004, na který v tomto smyslu odkazuje čl. 15 odst. 3 nařízení č. 1975/2006, zejména s cílem ověřit „správnost informací obsažených v databázích poté, co je členský stát vytvořil“.

61 V důsledku toho Tribunál v bodě 71 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise správně domnívala, že články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 stanoví povinnost provést při kontrolách na místě počítání zvířat.

62 Zadruhé je třeba konstatovat, že čl. 10 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 stanoví, že členské státy určí vhodné metody a prostředky pro ověřování podmínek poskytování podpory pro každé opatření podpory. Odstavec 4 tohoto článku omezuje jejich pravomoc v této souvislosti tím, že stanoví, že „ověřování kritérií způsobilosti sestává ze správních kontrol a kontrol na místě“.

63 Z toho vyplývá, že členské státy jsou povinny provádět kontroly na místě za účelem ověřit, že dotčení příjemci podpor splňují podmínky poskytnutí stanovené v unijní a vnitrostátní právní úpravě, kterou se tato opatření na podporu rozvoje venkova řídí.

64 Mezi obecné zásady, jimiž se řídí kontroly na místě, uvedené v nařízení č. 1975/2006 patří i zásada stanovená v čl. 14 odst. 2 uvedeného nařízení, podle níž jsou předmětem kontroly na místě veškeré závazky a povinnosti příjemce, které lze v době návštěvy zkontrolovat.

65 Nařízení č. 1975/2006 však nestanoví přesné způsoby kontroly, které jsou členské státy povinny provést, aby ověřily, že byla dodržena kritéria způsobilosti opatření na podporu rozvoje venkova.

66 Článek 15 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 nicméně upřesňuje, že se tyto kontroly provádějí v souladu s články 29, 30 a 32 nařízení č. 796/2004, jež se týkají jen kontrol na místě u jednotných žádostí v rámci režimů podpory na „plochu“.

67 Proto vzhledem k tomu, že se článek 35 nařízení č. 796/2004, který se týká kontrol na místě u opatření týkajících se „zvířat“, jako takový nemůže použít pro kontroly na místě opatření týkajících se „plochy“, jako jsou KNPZ, jsou závěry Tribunálu v této souvislosti stiženy nesprávným právním posouzením.

68 Je však třeba připomenout, že vykazuje-li odůvodnění rozsudku Tribunálu porušení unijního práva, ale jeho výrok se jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů, musí být kasační opravný prostředek zamítnut (rozsudky ze dne 10. prosince 2002, Komise v. Camar a Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, bod 57, jakož i ze dne 26. března 2009, SELEX Sistemi Integrati v. Komise, C-113/07 P, EU:C:2009:191, bod 81).

69 V projednávaném případě se však Tribunál, aby dospěl k závěru, že Francouzská republika byla při kontrolách na místě povinna provést počítání zvířat, odvolal i na články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006.

70 V této souvislosti je třeba připomenout, že i když unijní právní úprava týkající se poskytování podpor a prémií výslovně nestanoví povinnost členských států zavést zvláštní opatření dozoru a způsoby kontrol, nic to nemění na tom, že tato povinnost může, případně implicitně, vyplývat ze skutečnosti, že členským státům přísluší na základě dotčené právní úpravy zřídit účinný systém kontroly a dozoru (viz rozsudky ze dne 12. června 1990, Německo v. Komise, C-8/88, EU:C:1990:241, bod 16; ze dne 14. dubna 2005, Španělsko v. Komise, C-468/02, nezveřejněný, EU:C:2005:221, bod 35, a ze dne 24. dubna 2008, Belgie v. Komise, C-418/06 P, EU:C:2008:247, bod 70).

71 Jak však bylo uvedeno v bodech 63 a 64 tohoto rozsudku, z článků 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 vyplývá, že členské státy jsou povinny organizovat kontroly na místě, aby ověřily, zda příjemci opatření na podporu rozvoje venkova dodržují podmínky poskytnutí těchto opatření stanovené unijní a vnitrostátní právní úpravou. Článek 14 odst. 2 tohoto nařízení konkrétně stanoví členským státům povinnost provádět kontroly na místě, jejichž předmětem jsou veškeré závazky a povinnosti příjemce, včetně těch, které vyplývají z vnitrostátního práva, které lze v době návštěvy zkontrolovat.

72 V projednávaném případě program rozvoje francouzského venkova, který byl schválen Komisí, stanovil pro účely způsobilosti pro KNPZ kritérium zatížení vyjádřené ve VDJ, jehož cílem bylo stanovit rámec pro hustotu stáda nacházejícího se na krmných plochách za účelem vyhnutí se jevům nadměrného nebo nedostatečného spásání. Francouzské orgány proto byly povinny během kontrol na místě určit kritérium zatížení prostřednictvím počítání zvířat přítomných v podniku v době návštěvy kontroly, přičemž toto počítání je stanoveno v bodě 7.2 oběžníku KNPZ, aby ověřily, zda v dané době bylo toto kritérium splněno, a tím potvrdily údaje vyplývající z administrativních kontrol.

73 V důsledku toho byly francouzské orgány povinny při kontrolách na místě provést počítání zvířat.

74 Proto je třeba konstatovat, že ostatní argumenty Francouzské republiky nemohou zpochybnit napadený rozsudek a musí být prohlášeny za irelevantní. Týká se to argumentu, na základě něhož se Francouzská republika domnívá, že Tribunál zkreslil její argumentaci, když vycházel z toho, že tvrdila, že články 10 a 14 nařízení č. 1975/2006 neukládají povinnost provádět kontroly na místě, zatímco Francouzská republika zastávala názor, že tato ustanovení nestanoví povinnost provádět při těchto kontrolách počítání zvířat. Totéž platí pro argument, kterým tvrdí, že na rozdíl od konstatování uvedeného v bodě 62 napadeného rozsudku neuvedla, že komplexní povaha administrativních kontrol činí počítání zvířat na místě nadbytečným.

75 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

76 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Francouzská republika tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 73 až 76 napadeného rozsudku konstatoval, že kontroly na místě provedené již v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo prémií na skot a ovce nepředstavovaly kontroly na místě ve smyslu nařízení č. 1975/2006.

77 Zaprvé tvrdí, že její argument uvedený před Tribunálem, podle něhož kontroly na místě, které již byly provedeny na základě této administrativy spojené s identifikací nebo s těmito prémiemi, osvobozovaly francouzské orgány od provedení počítání zvířat při kontrolách na místě, vychází z nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. 2003, L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) a nařízení č. 1975/2006. Na straně jedné čl. 26 druhý pododstavec nařízení č. 1782/2003 stanoví, že členské státy mohou začlenit jednu nebo více složek integrovaného administrativního a kontrolního systému do svých administrativních a kontrolních postupů, aby použily unijní režimy nebo vnitrostátní režimy za účelem vyhnout se kumulaci odvětvových kontrol stejného typu. Na straně druhé z čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 vyplývá, že kontroly prováděné na místě podle článků 12, 20 a 27 tohoto nařízení a další kontroly podle pravidel pro zemědělské subvence by měly být podle možností prováděny ve stejnou dobu.

78 Francouzská republika z toho vyvozuje, že francouzské orgány byly oprávněny kontrolovat dodržování kritéria hustoty stáda, pokud jde o podpory KNPZ, současně s dodržováním podmínek způsobilosti pro prémie na skot nebo ustanovení týkajících se identifikace skotu. Proto má za to, že se Tribunál tím, že rozhodl, že kontrolu na místě podle článku 12 a násl. nařízení č. 1975/2006 a kontrolu na místě pro účely vytvoření databáze nelze provést současně, dopustil nesprávného právního posouzení.

79 Zadruhé má za to, že se Tribunál rovněž dopustil takovéhoto nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 73 a 74 napadeného rozsudku konstatoval, že vzhledem k podmínkám stanoveným v článku 12 a násl. nařízení č. 1975/2006 byl systém kontroly podpor KNPZ na místě autonomní a nezávislý na systému kontroly na místě prováděné v rámci identifikace skotu a prémií na skot.

80 Francouzská republika nijak nezpochybňuje, že tyto články, které upravují kontroly opatření podpor KNPZ na místě, představují zvláštní pravidla. Domnívá se však, že z bodů 2 a 5 odůvodnění nařízení č. 1975/2006 nevyplývá, že oba tyto typy systému kontroly na místě jsou na sobě nezávislé. Podle ní tyto body odůvodnění uvádějí, že je třeba stanovit zvláštní administrativní a kontrolní pravidla za účelem zohlednění zvláštních vlastností režimů podpory uvedených v ose 2. Obsah kritérií způsobilosti

těchto režimů však definují členské státy. Za těchto podmínek Komise nemůže v tomto nařízení stanovit přesná kontrolní opatření, která tyto státy musí přijmout pro účely ověření podmínek způsobilosti každého opatření podpory, které je definováno v ose 2.

81 Francouzská republika zastává názor, že jediným účelem uvedených bodů 2 a 5 odůvodnění je uvést, že administrativní a kontrolní pravidla stanovená v rámci prvního pilíře společné zemědělské politiky musí být přizpůsobena, což nemůže být vykládáno v tom smyslu, že členským státům ukládá povinnost zdvojit kontrolní opatření, která již byla provedena v rámci kontroly podmínek způsobilosti jiných opatření podpory. Zavedení dodatečných kontrol je nezbytné jen tehdy, pokud kontroly, které již byly provedeny u jiných opatření podpory, nebyly dostatečné pro ověření všech podmínek způsobilosti opatření, která spadají pod osu 2.

82 Francouzská republika má za to, že kontroly provedené v rámci identifikace skotu a prémií na skot umožňují ověřit míru zatížení u opatření podpory KNPZ. Pokud jde o ovce, byla provedena dodatečná kontrolní opatření, a to počítání zvířat při kontrolách na místě.

83 Komise má za to, že první část důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná, neboť Francouzská republika uvedla čl. 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 a čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 poprvé až ve stadiu kasačního opravného prostředku.

84 Kromě toho má za to, že Francouzská republika toto ustanovení vykládá nesprávně. Článek 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 pouze stanoví, že členské státy dbají o to, aby byly administrativní a kontrolní postupy používané pro režimy podpor uvedené v příloze V tohoto nařízení slučitelné s integrovaným systémem a aby z toho vyvodily určité důsledky. Článek 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 se zase tím, že upravuje kontroly podle unijních pravidel pro zemědělské subvence, nevztahuje na kontroly na místě prováděné pro účely identifikace a registrace skotu. Stanoví, že se tyto kontroly musí uskutečnit ve stejnou dobu, k čemuž v projednávaném případě nedošlo.

85 Komise zpochybňuje druhou část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, neboť podle ní Francouzská republika tvrdí, že na opatření podpory přijatá v rámci rozvoje venkova se nevztahuje povinnost respektovat zvláštní ustanovení unijního práva z důvodu, že jejich kritéria způsobilosti spadají do oblasti vyhrazené členským státům. Uvádí, že způsoby kontroly na místě provedené v projednávaném případě nesplňují požadavky nařízení č. 1975/2006. Kromě toho část uvedené argumentace představuje nový důvod.

Závěry Soudního dvora

86 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Francouzská republika zpochybňuje odůvodnění, které Tribunál uvedl v bodech 73 až 76 napadeného rozsudku a v němž vycházel z toho, že existence kontrol na místě provedených za účelem vytvoření databází, zejména v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo prémií na skot, neosvobozovala francouzské orgány od povinnosti provedení nových kontrol. Podle Tribunálu představují administrativní a kontrolní pravidla stanovená v nařízení č. 1975/2006 zvláštní opatření v těchto oblastech a ověření provedená za účelem vytvoření databází nepředstavují takovéto kontroly, neboť nebyla určena „k posouzení zvláštních podmínek opatření na podporu rozvoje venkova“, nýbrž ke kontrole všech zvířat podniku, pro která byla nařízením č. 1760/2000 stanovena identifikace skotu.

87 Úvodem je třeba konstatovat, že přestože Francouzská republika ve znění svého třetího důvodu kasačního opravného prostředku uvádí prémie na ovce, Tribunál v bodě 74 napadeného rozsudku odkázal na kontroly na místě prováděné v rámci administrativy prémií na skot, na které se kasační opravný prostředek ostatně zaměřuje v argumentaci uvedené na podporu tohoto důvodu kasačního opravného prostředku. Tento důvod kasačního opravného prostředku proto musí být v části, v níž se týká prémií na ovce, prohlášen za nepřípustný z důvodu nepřesnosti.

88 Nicméně je třeba konstatovat, tak jako tvrdí Komise, že první částí tohoto důvodu kasačního opravného prostředku se Francouzská republika ve stadiu kasačního opravného prostředku poprvé odvolává na čl. 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 a na čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 za účelem podpory tvrzení, že kontroly na místě již provedené v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo s prémiemi na skot osvobozovaly francouzské orgány od povinnosti počítání zvířat při kontrolách na místě, které jsou stanoveny v nařízení č. 1975/2006.

89 Je však třeba uvést, že Francouzská republika ve své žalobě na neplatnost tvrdila, že kontroly na místě již provedené za účelem vytvoření databáze pro účely administrativy spojené s identifikací skotu nebo s prémiemi na skot osvobozovala francouzské orgány od povinnosti provést kontroly na místě podle článku 12 a násl. nařízení č. 1975/2006.

90 Francouzská republika tedy tím, že se ve stadiu kasačního opravného prostředku odvolává na to, že v projednávané věci je použitelný čl. 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 a čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006, uvádí právní základy odůvodňující argumentaci, kterou uvedla v prvním stupni.

91 Ve sporu mezi účastníky řízení, který se stejně jako projednávaný případ týká výkladu a použití ustanovení unijního práva, však přísluší unijnímu soudu, aby uplatnil právní pravidla relevantní pro vyřešení sporu, v prvním stupni na skutkové okolnosti, které před ním předložili účastníci řízení, a ve stadiu kasačního opravného prostředku na odůvodnění, kterým Tribunál odpověděl na argumentaci, která mu byla předložena.

92 Vzhledem k tomu, že kasační opravný prostředek napadá závěry, k nimž Tribunál dospěl v bodech 73 až 76 napadeného rozsudku, nelze argument vycházející z toho, že Komise porušila čl. 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003 a čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006, považovat za nový a musí být meritorně přezkoumán.

93 V tomto ohledu je třeba uvést, že z důvodu velmi obecné povahy povinností, které členským státům ukládá čl. 26 první pododstavec nařízení č. 1782/2003, není toto ustanovení relevantní pro účely určení, zda kontroly na místě již provedené z titulu administrativy spojené s identifikací skotu nebo s prémiemi na skot osvobozovaly francouzské orgány od povinnosti provést při kontrolách, které jsou stanoveny v článcích 10 a 14 nařízení č. 1975/2006, počítání zvířat.

94 Naproti tomu čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 výslovně stanoví, že kontroly prováděné na místě podle článků 12, 20 a 27 tohoto nařízení a další kontroly podle unijních pravidel pro zemědělské subvence by měly být podle možností prováděny ve stejnou dobu.

95 Je nesporné, že na kontroly na místě, které musí být provedeny z titulu KNPZ, se vztahuje článek 12 nařízení č. 1975/2006.

96 V důsledku toho čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006 v zásadě umožňuje členským státům, aby kontroly na místě z titulu opatření zaměřených na udržitelné využívání zemědělské půdy, která jsou stanovena v čl. 36 písm. a) nařízení č. 1698/2005, jako je KNPZ, prováděly ve stejnou dobu jako ostatní kontroly podle unijních pravidel pro zemědělské subvence.

97 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 74 napadeného rozsudku konstatoval, že systém kontrol na místě, které je nutno provést na základě článku 12 a násl. nařízení č. 1975/2006, je autonomní a nezávislý na kontrolách prováděných v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo s prémiemi na skot, přičemž neurčil, zda posledně uvedené kontroly jsou kontrolami podle unijních pravidel pro zemědělské subvence ve smyslu čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení a zda mohly být provedeny ve stejnou dobu jako kontroly stanovené v článku 12 a násl. tohoto nařízení.

98 V důsledku toho, a aniž je nutno přezkoumat druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba první části tohoto důvodu vyhovět a napadený rozsudek tedy zrušit.

K žalobě před Tribunálem

99 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie platí, že zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

100 V projednávaném případě tomu tak není.

101 Odpověď na otázku, zda kontroly provedené v rámci administrativy spojené s identifikací skotu nebo s prémiemi na skot jsou kontrolami podle unijních pravidel pro zemědělské subvence ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení č. 1975/2006, totiž případně může vést k tomu, že Tribunál bude muset znovu přezkoumat druhou část třetího důvodu žaloby na neplatnost, přestože odůvodnění napadeného rozsudku týkající se této druhé části nebylo v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku zpochybněno.

102 V důsledku toho je třeba věc vrátit zpět Tribunálu a stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 30. dubna 2015, Francie v. Komise (T-259/13, nezveřejněný, EU:T:2015:250), se zrušuje.

2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.